

„Diritto e Giurisprudenza Agraria, Alimentare e dell’Ambiente”

Alberto Germanò, *Protezione europea delle dop e delle igp da marchi simili e protezione nazionale delle denominazioni geografiche protette da simili denominazioni sociali (Europejska ochrona oznaczeń pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych przed znakami podobnymi oraz krajowa ochrona oznaczeń geograficznych przed oznaczeniami społecznymi)*, DGAAA 2012, nr 1, s. 7-10.

Przedmiotem rozważań jest prawna ochrona oznaczeń wymienionych w tytule zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym. Poruszona problematyka jest doniosła z punktu widzenia podmiotów stosujących oznaczenia i kontrowersji z tym związanych.

Autor odwołuje się między innymi do słynnego orzeczenia ETS z 26 lutego 2008 r., które zapadło w sprawie C-132/05 (*Komisja przeciwko Republice Federalnej Niemiec*), dotyczącej kwestii stosowania oznaczenia „parmezan” przez Niemcy, mimo istnienia oznaczenia „Parmigiano Reggiano”. Wspomniany wyrok budzi wątpliwości dotyczące zasadności rozstrzygnięcia. Jest ono właściwe pod względem formy, jednak – jak wskazuje Autor – „globalnie” nie służy zapewnieniu ochrony wskazanych oznaczeń. Po tym orzeczeniu nastąpiła zmiana regulacji prawnej dotyczącej obowiązku państw członkowskich zapewnienia rozwiązań administracyjnych i sądowych gwarantujących chronione oznaczenia geograficzne oraz oznaczenia geograficznego pochodzenia (chodzi o propozycję zmian zawartą w dokumencie KOM [2010] 733 def.). Niemniej A. Germanò uważa, że przedmiotowe oznaczenie stosowane przez Niemcy winno zostać unieważnione.

Wywody przedstawione w artykule wskazują na słabość prawnych instrumentów ochrony oznaczeń. Zwłaszcza regulacja unijna w tej mierze okazuje się nieskuteczna w stosunku do krajowych rozwiązań prawnych, które – jak pokazują przykłady przywołane przez Autora – niejednokrotnie dopuszczają przypadki co najmniej dyskusyjne, świadczące o lukach w prawie. Powoduje to, że wspomniane oznaczenia nie są należycie chronione.

Caterina di Costanzo, *La governance dei prodotti alimentari geneticamente modificati (Governance w sferze produktów żywnościowych genetycznie modyfikowanych)*, DGAAA 2012, nr 1, s. 11-16.

Sfera zarządzania należąca do administracji państwowej zajmującej się produktami żywnościowymi genetycznie modyfikowanymi mieści się w prawie wyznaczonych granicach. Niezwykle istotne z punktu widzenia zdrowia konsumentów są kryteria, jakimi kierują się podmioty sprawujące „governance” we wspomnianej dziedzinie. Wśród nich kluczową pozycję zajmuje zasada przezorności, która stawia zdrowie konsumentów przed interesami ekonomicznymi.

Unia Europejska występuje na arenie międzynarodowej jako uczestnik procesów i konfliktów między interesami publicznymi i prywatnymi. Wyrazem tego może być spór, który miał miejsce przed organami orzekającymi Światowej Organizacji Handlu 7 sierpnia 2003 r., kiedy starły się stanowiska Stanów Zjednoczonych, Kanady i Argentyny oraz Unii Europejskiej. Kwestią do rozstrzygnięcia była sprzeczność rozwiązań unijnej dyrektywy nr 90/220, następnie – nr 2001/18 i rozporządzenia nr 258/97 z Porozumieniem dotyczącym rozwiązań sanitarnych i fitosanitarnych. Autorka, podsumowując rozważania, stwierdza, że Unia Europejska działa na zewnątrz w sferze „governance globale”, uczestnicząc we wspomnianych sporach, wewnątrz zaś inicjuje ścieżki umożliwiające współpracę, a nawet „ponadnarodową mediację”.

Opracowanie: KATARZYNA LEŚKIEWICZ